

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619204530
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619204530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobkyne X. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, XXX XX Y., proti žalovaným 1/ DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930 a 2/ DUPOS dražobná, spol. s r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 36 233 935, obaja zast. advoconsulting s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 47 253 428, v konaní o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/120/2019 - 114 z 14. júla 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ (každému zvlášť) náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne zamietol (prvý výrok) a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o výške náhrady trov konania (druhý výrok).

1.1 Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 10. 10. 2019 domáhala uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, predmetom ktorej sú všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, pre katastrálne územie (ďalej aj „k. ú.“) Y., vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná, nakoľko žalobkyňa vo svojej žalobe neuviedla žiadne konkrétne dôvody porušenia alebo pochybenia zo strany žalovaných 1/ a 2/, ktoré by boli dôvodom na uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva. Vo svojej žalobe formulovala len všeobecné výhrady voči inštitútu dobrovoľnej dražby ako spôsobu výkonu záložného práva s dôrazom na skutočnosť, že v predmetných nehnuteľnostiach sa nachádza obydlie žalobkyne. Súd prvej inštancie mal za to, že záložné právo slúži na zabezpečenie práva veriteľa na splnenie záväzku dlžníka, ktorý vyplýva zo záväzkovoprávneho vzťahu. Už samotné založenie predmetu záložného práva donucuje dlžníka, aby sa splnením svojho záväzku zbavil záložného práva. Z ustanovenia § 53 ods. 10 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“) vyplýva, že záujem na ochrane spotrebiteľa vyžaduje, aby výkon záložného práva prebehol prísne regulovaným spôsobom (dobrovoľná dražba alebo exekúcia), pri ktorom je daná aj možnosť kontroly Ministerstvom spravodlivosti SR. Občiansky zákonník teda v prípade záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy považuje formu dobrovoľnej dražby za právne aprobovaný, a teda prípustný spôsob výkonu záložného práva. V danom prípade záložné právo zabezpečuje záväzok žalobkyne zo spotrebiteľskej zmluvy o

špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 27. 08. 2008. Žalobkyňa v roku 2008 dobrovoľne na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam pristúpila k zriadeniu záložného práva v súvislosti s poskytnutým úverom vo výške 15 435,17 Eur. Spotrebiteľská zmluva bola predmetom súdnej kontroly v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5C/76/2015 a záložné právo teda zabezpečuje peňažnú pohľadávku, ktorá už bola judikovaná právoplatným súdnym rozhodnutím. Povinnosť žalobkyne ako záložcu strpieť výkon záložného práva je zakotvená v § 151m ods. 4, veta prvá O. z. Len samotná skutočnosť, že predmetom zálohu je obydlie žalobkyne nie je dôvodom na vyhovieť žalobe, ktorou by súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva. Obydlie Občiansky zákonník spomedzi zálohov nevyučuje. Zákon č. 524/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o dobrovoľných dražbách“) umožňuje v § 21 ods. 2 v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, podať osobou, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, návrh na určenie neplatnosti dražby. V predmetnej veci však žalobkyňa platnosť záložnej zmluvy nespochybňuje, pričom konanie vedené na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 17C/104/2014 o neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva bolo zastavené po späťvzatí žaloby zo strany žalobkyne bez udania dôvodu, následkom čoho došlo aj k zrušeniu neodkladného opatrenia, ktorým bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov podľa čl. 20 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“) požíva rovnakú právnu ochranu. Žalobkyňa neosvedčila potrebu chrániť jej vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom záložnej zmluvy, vo väčšom rozsahu než je právo žalovaného 1/ na vrátenie poskytnutého úveru. Ústavne garantované právo vlastníť majetok, nedotknuteľnosť obydlia a právo na ochranu súkromného a rodinného života nemožno vykladať tak extenzívne, že garantuje občanom zotrvanie v určitom obydlií vždy a za každých okolností (obdobný právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/62/2018 zo dňa 12. 04. 2018). S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celosti zamietol.

1.2 Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) a úspechom žalovaných 1/ a 2/ v spore.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa uviedla, že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie nestotožňuje. Dobrovoľná dražba zasahuje do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 Ústavy SR bez akejkoľvek preventívnej kontroly súdu. V exekučnom procese súd v každom štádiu posudzuje primeranosť vedenia exekúcie, čo v rámci dobrovoľnej dražby zabezpečené nie je. Zákon o dobrovoľných dražbách odporuje zásade rovnosti účastníkov súkromnoprávných vzťahov a súkromná osoba v pozícii dražobníka nemôže garantovať nezávislý a nestranný výkon záložného práva. Aplikácia zákona o dobrovoľných dražbách zasahuje aj do práva na súkromný a rodinný život. Podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je zásah do súkromného a rodinného života opodstatnený iba vtedy, ak je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v záujme národnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom alebo zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo na ochranu práv a iných slobôd. V rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 13/2000 v spojení s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade L. v. Slovenská republika a T. v. Chorvátsko bolo potvrdené, že akýkoľvek zásah do súkromia je potrebné posudzovať veľmi citlivo a zužujúco, s tým že dotknutá osoba má mať za každých okolností možnosť dovolať sa ochrany na nezávislom a nestrannom súde.

2.1 S poukazom na uvedené žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že sa v celom rozsahu stotožňujú s rozsudkom súdu prvej inštancie. Žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli uvedené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa so všetkými namietanými tvrdeniami žalobkyne v rozsudku vyčerpávajúco vysporiadal. Žalobkyňa počas konania neosvedčila potrebu chrániť jej vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom záložnej zmluvy vo väčšom rozsahu než je právo žalovaného v 1/ na vrátenie poskytnutého úveru. Stotožnili sa s názorom súdu prvej

inštancie, že ústavne garantované právo vlastníť majetok, nedotknuteľnosť obydlia a právo na ochranu súkromného a rodinného života nemožno vykladať tak extenzívne, že garantuje občanom zotrvanie v určitom obydľí vždy a za každých okolností. S námietkou žalobkyne ohľadom absencie preventívnej kontroly súdu pri výkone záložného práva podľa zákona o dobrovoľných dražbách sa súd prvej inštancie vysporiadal, keď upozornil na kontrolu nad dodržiavaním podmienok organizovania a priebehu dražieb zo strany Ministerstva spravodlivosti SR. K námietke o porušení rovnosti účastníkov súkromnoprávných vzťahov pri aplikácii zákona o dobrovoľných dražbách súd prvej inštancie skonštatoval, že uvedený zákon je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky a výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby nehnuteľností je jednou z možností uspokojenia veriteľa pri neplnení si povinností dlžníka vyplývajúcich zo zmluvy, najmä ak ide o pohľadávku, ktorá už bola judikovaná právoplatným súdnym rozhodnutím. Cieľom podania odvolania je len oddialenie výkonu dražby nehnuteľností veriteľom a oddialenie jeho uspokojenia. Žalovaní 1/ a 2/ navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil, bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom prvom výroku vo veci samej a v druhom výroku o trovách konania vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdiť.

5. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súde prvej inštancie domáha uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zdržať sa výkonu záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Žalovaný 1/ ako záložný veriteľ začal výkon záložného práva (prostredníctvom žalovaného 2/ ako dražobníka) predajom založených nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách. Dňa 15. 10. 2019 vydal dražobník oznámenie o upustení od dražby na základe písomnej žiadosti žalovaného 1/ z dôvodu, že do dňa konania dražby ešte nebolo rozhodnuté o zrušení neodkladného opatrenia, ktorým bolo žalovanému 1/ nariadené zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam. Záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalovaného 1/ vzniklo na zmluvnom základe v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. A k ÚZ č. XXX/XXXX/XXSU. Uvedeným záložným právom bol zabezpečený úver žalobkyne vo výške 465 000,- SK (15 435,17 Eur) na základe zmluvy o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č. XXX/XXXX/XXSU uzatvorenej dňa 27. 08. 2008 medzi I. F. L., a.s. ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 17. 12. 2012 bola pohľadávka I. F. L., a.s. postúpená na spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. (žalovaného 1/). Rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5C/76/2015 zo dňa 28. 06. 2018, právoplatný dňa 28. 08. 2018 bola terajšej žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť terajšiemu žalovanému 1/ sumu 13 875,87 Eur s príslušenstvom predstavujúca nesplatený zvyšok úveru.

7. Podľa ustanovenia § 53 ods. 10 O. z. ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

8. Podľa ustanovenia § 151j ods. 1 O. z. ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

9. Odvolací súd udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a na toto v celom rozsahu poukazuje. Pokiaľ ide o výkon záložného práva realizovaného žalovaným 1/ prostredníctvom dobrovoľnej dražby, tento sa uskutočňuje na zmluvnom základe zmluvy o zriadení záložného práva a zákonným spôsobom vychádzajúc z ustanovení § 53 ods. 10 a § 151j Občianskeho zákonníka a zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobkyňa existenciu samotného záložného práva nepopiera, platnosť záložnej zmluvy nespochybňuje, pričom žalobu, ktorou sa domáhala neplatnosti záložnej zmluvy v spore vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17C/104/2014 zobrala bez uvedenia dôvodu späť. Žalobkyňa v konaní namieta iba spôsob výkonu záložného práva zo strany žalovaných, t.j. výkon záložného práva predajom nehnuteľností v dobrovoľnej dražbe a to na základe tvrdení ohľadom protiústavnosti zákona o dobrovoľných dražbách. K otázkam ústavnosti a súladnosti zákona o dobrovoľných dražbách sa vyjadril Ústavný súd SR v uznesení PL. ÚS 23/14 zo dňa 24. 09. 2014, v ktorom posudzoval súlad ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách s článkom 1 ods. 1 a článkom 20 ods. 1 a 4 Ústavy SR a článkom 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom uviedol, že: „podstatou dobrovoľnej dražby v zmysle platnej právnej úpravy je dohoda vlastníka veci s dražobníkom o dražbe určitého predmetu. Vlastník veci môže poveriť inú osobu, aby dala pokyn na vydraženie veci, pričom Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na to sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dal súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom (zákon o dobrovoľných dražbách)... právna úprava ukladá povinnosť strieť výkon dobrovoľnej dražby nielen s takým záložným právom, ktoré vzniklo na základe zmluvy, ale aj s takým, ktoré, tak ako záložné právo k bytu alebo nebytovému priestoru, vzniká na základe zákona. Záložný veriteľ je oprávnený navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi veci. Vlastníkovi veci potom patrí na ochranu vlastníckeho práva žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby“. Odvolací súd zároveň poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Cdo/147/2017 zo dňa 29. 01. 2019, v ktorom sa najvyšší súd zaoberal otázkou či súd môže meritórnym rozhodnutím (rozsudkom vo veci samej) uložiť strane sporu časovo neobmedzenú povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva predajom vo verejnej dražbe, priamym predajom alebo odkúpením do svojho výhradného vlastníctva. Dospel pri tom k záveru, že rozhodnutie súdu vo veci samej nemohlo nahradiť predbežné opatrenie, pretože takéto rozhodnutie je v podstate nevykonateľné a zasahuje do práv žalovaného bez toho, aby bolo právoplatne rozhodnuté o platnosti záložnej zmluvy v časti výkonu záložného práva predajom vo verejnej dražbe, priamo predajom alebo odkúpením do svojho výhradného vlastníctva. Uviedol, že nespochybňuje názor odvolacieho súdu, že strata obydlia žalobcov by predstavovala obrovský zásah do ich práv a spôsobila by im veľmi nepriaznivú životnú situáciu, avšak právo na obydlie spotrebiteľa nemožno chápať ako absolútne nedotknuteľné. Súdna prax dospela k záveru, že právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymáhania plnení zo spotrebiteľských zmlúv takouto formou, nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa, ktorá vyplýva z práva Európskej únie, avšak len za predpokladu, že príslušná právna úprava umožňuje zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa, resp. ju aspoň prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje. Vzhľadom na uvedené dovolací súd uzatvoril, že právny názor, podľa ktorého bolo možné žalovanému, ako záložnému veriteľovi, uložiť rozsudkom časovo neobmedzenú povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, ktorého predmetom sú nehnuteľnosti, predajom vo verejnej dražbe, priamym predajom alebo odkúpením do svojho výhradného vlastníctva, nemožno považovať za správny. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd SR aj v uznesení sp. zn. 2Cdo/36/2019 zo dňa 26. 08. 2019, v ktorom zároveň vyslovil, že rozhodnutie sp. zn. 8 Cdo/147/2017 predstavuje ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu.

9.1 S poukazom na vyššie uvedené je zřejmé, že názor žalobkyne o tom, že výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby je v rozpore s ústavou SR, nezodpovedá relevantnej súdnej praxi, v zmysle ktorej právna úprava dobrovoľných dražieb obsiahnutá v zákone o dobrovoľných dražbách nie je v rozpore s Ústavou SR ani s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva Európskej únie. Z Ústavy SR ani zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nevyplýva nemožnosť založenia obydlia na zabezpečenie vymoženého pohľadávky záložného veriteľa. Zásah do vlastníckeho práva žalobkyne je v danom prípade realizovaný na základe ňou uzatvorenej platnej záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam, pričom žalobkyňa si už pri jej uzatváraní musela byť vedomá aký dosah bude mať prípadný výkon záložného práva. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 10 záložnému veriteľovi nevymedzuje, že záložné právo musí realizovať len formou exekučnej dražby na základe exekučného titulu, ale dáva mu v prípade spotrebiteľských zmlúv na výber z dvoch možností a to realizácie záložného práva

buď prostredníctvom dobrovoľnej dražby alebo exekučnej dražby. Postup žalovaného 1/ pri výkone záložného práva takýmto spôsobom je v súlade s právnou úpravou, podporený zároveň aj právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5C/76/2015 zo dňa 28. 06. 2018 o dôvodnosti peňažnej pohľadávky žalovaného 1/ zabezpečenej uvedeným záložným právom.

9.2 K námietke žalobkyne o tom, že dobrovoľná dražba je bez akejkoľvek kontroly súdu odvolací súd uvádza, že výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou musí byť vždy realizovaný v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách, pričom v prípade porušenia ustanovení tohto zákona (alebo ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy) má osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach možnosť podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách domáhať sa žalobou na súde určenia neplatnosti dražby v zásade do 3 mesiacov odo dňa príklepu, čím je zabezpečená ochrana a súdna kontrola pred nezákonne uskutočnenou dražbou. Okrem toho kontrolu nad dodržiavaním podmienok organizovania a priebehu dražieb vykonáva aj Ministerstvo spravodlivosti SR v zmysle ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách.

9.3 Pokiaľ žalobkyňa na podporu svojej argumentácie poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 13/2000 zo dňa 10. 07. 2001 (v spojení s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci L. v. Slovensko č. 7205/02) odvolací súd uvádza, že predmetné rozhodnutie je postavené na skutkových aj právnych základoch odlišných od tohto sporu, keď v uvedenom rozhodnutí sa Ústavný súd SR zaoberal otázkou oprávnenosti núteného vypratania obecného bytu navrhovateľkou spolu s maloletou dcérou po smrti jej otca (nájomníka tohto bytu), bez zabezpečenia bytovej náhrady.

10. Odvolací súd konštatuje, že ani jeden z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p. nebol žalobkyňou uplatnený dôvodne. Žalobkyňa odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) v odvolaní nijak nešpecifikovala, žiadne konkrétne skutkové zistenia súdu prvej inštancie nerozporevala, iba všeobecne namietala rozpor zákona o dobrovoľných dražbách s Ústavou SR. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav správne, jeho skutkové zistenia vyplývajú z vykonaných dôkazov a vec správne právne posúdil.

11. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

12. Súd prvej inštancie rozhodol v napadnutom rozsudku v druhom závislom výroku o nároku žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania podľa pomeru ich úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 C. s. p.) v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku a z tohto dôvodu bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. aj v tejto časti.

13. Žalovaní 1/ a 2/ uspeli v celom rozsahu aj v odvolacom konaní, z tohto dôvodu im voči žalobkyňi priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania, ktoré vydá súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).